

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل آرای مختلف دستوریان درباره یک نکته مهم دستوری (شناسای ضمیر)

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات آموزش زبان فارسی، دوره 5، شماره 9 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

عمر محمدی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

موضوع این پژوهش بررسی نقش وابسته های بعد از ضمائر متکلم و مخاطب جمع (ما و شما) در زبان فارسی است. این موضوع در زبان عربی به باب اختصاص مشهور است و به چنین وابسته هایی مخصوص گفته می شود که از منصوبات دقیق وجود است اما در زبان فارسی، برای این گونه وابسته ها، اسمی مشخص وجود ندارد. گروهی از دستورنویسان اصلا به چنین موردی نپرداخته اند؛ پاره ای، آنها را بدل (و عطف بیان) نامیده اند و خیام پور به چنین وابسته ای مسندالیه (فاعل) گفته است. با توجه به نقش قواعد دستوری در آموزش زبان و نیز به دلیل تشتت آراء در این باب، پرداختن به این مساله ضروری به نظر می رسد. برای این منظور از جامعه آماری - که کتب و مقالات چاپ شده دستوری است- بیش از پانزده کتاب دستور، به عنوان نمونه انتخاب شده و در آنها به بررسی مقوله های مرتبط با این مساله (بدل و عطف بیان) پرداخته شده است. تحقیق از نوع کتابخانه ای و به شیوه توصیفی - تحلیلی، انجام شده است. نتیجه نشان می دهد که بدل یا عطف بیان یا مسندالیه نامیدن چنان وابسته هایی دقیق و علمی نیست. مطالعه این مقاله، درک درست تری از این مقوله به دست می دهد.

کلمات کلیدی:

دستور زبان، بدل، وصف ضمیر، شناسای ضمیر، زبان شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1919541>

